

Jeanette spanar i New York

Folk på myndigheter är svåra att få tag på. Hyrorna är skyhöga.

Annars är frilansliv i USA ungefär som hemma, tycker Jeanette Neij.

– New York är jättehärligt. Jag ser det här som en liten *time out* innan vi flyttar hem till Sverige igen.

Hon skriver i svenska tidningar till svenskt frilansarvode men ska leva med amerikanska priser. Hyran för tvårummaren på åttioandra gatan ligger kring 15 000 kronor.

– Jag hade inte kunnat leva på den nivån om vi inte hade varit två.

Jeanettes man fick ekonomjobb på Manhattan och under ett par år är de tillfälligtvis amerikaner.

De är i gott sällskap. New York är multikulturellt. Vi lunchar på det belgiska ekologiska lunchcaféet Le Pain Quotidien ett stenkast från Guggenheim och Central Park, samtidigt som en latinamerikansk festival pågår på nästa aveny.

En svensk sticker inte ut, det går inte att sticka ut här.

Ett kvarter från Central Park. Efter ett par års frilansande i Sverige och reportageresa i södra Afrika lever Jeanette Neij nu på Manhattan under ett par år. Mycket att skriva om. Dyr att leva.

Mindre lättjobbat

Möjligen har en amerikansk journalist lättare att få till en intervju, resonerar Jeanette. Särskilt om han skulle jobba på New York Times, jämfört med en frilans.

– Det är lättjobbat i Sverige, det är nästan aldrig svårt att få tag på folk. Här ringar de ofta inte tillbaka, de lämnar inte ut sitt mobilnummer eller sin epostadress. Extra svårt är det i polisväsendet och andra myndigheter. Den allmänna respekten för journalistens villkor är sämre här, tycker hon.

Det har blivit en hel del artiklar om brott och straff. I tidningen Arbetsliv kunde man nyligen läsa knäcket om Operation Silent Night, om skärpt lagstiftning och hårdare kontroll mot diskodunk, skråniga bargäster, biltut och annat bulle i staden.

Till Brottsförebyggande Rådets tidning Apropå har hon skrivit om nolltoleransen och om polisenärvaro i stadens skolor.

– Jag har fått möjlighet att skriva djupare artiklar om brottsutvecklingen i New York, om hela fängelsesituationen i USA och om diskrimineringen i rättsväsendet. Det var sånt jag ville grotta ner mig i.

Återkommande

Under frilansåren i Sverige jobbade Jeanette upp långvariga relationer med bland andra PSI, Populär Psykologi och Medicin, och med Arbetsliv. Från New York har hon också återkommande bidragit i Civilekonomen och Göteborgs-Posten. Där har man bland annat kunnat läsa om Kajsa från Götet som fick praktik på en reklambyrå i The Big Apple.

– Snabbare nyhetsgrejer med svensk anknytning går att sälja, säger Jeanette.

Utöver sju eller åtta fasta uppdragsgivare så sprider hon sina alster till olika magasin och tidningar. Hon har även fört diskussioner om regelbunden notisleverans till en kund. Hon skriver inte på engelska, med få undantag. Det är enklare att skriva på svenska och det finns större efterfrågan hos svenska medier, förstås.

New York är en rik källa att ösa ur. Med mejlkontakt och internetbank så är det enkelt att sköta verksamheten på distans från kunderna. Jeanette är även en ganska flitig besökare i frilansarnas mejlinglista Snackbar.

Hemsida

Hon har en proffsig hemsida där det nu dykt upp en del USA-material. Där kan man konstatera att hon även är en duktig fotograf och att hon tidigare bland annat varit redaktör för ekonomitidningen Smart och på utrikesdepartementets EU-information. Hon har också varit allmänreporter på Hallandsposten. Från början är hon statsvetare och har även jobbat åt regeringskansliet.

Det bästa med att frilansa i New York?

– Egentligen samma saker som att frilansa var som helst – friheten, möjligheten att kunna varva olika typer av jobb åt olika uppdragsgivare.

Dessutom är det förstås ett avancerat sätt att turista, att lära känna ett annat land på djupet.

Till sommaren har två år gått och Jeanette flyttar hem igen till gamla lägenheten i Stockholm och ordinarie frilansverksamhet, ett antal erfarenheter rikare.

Hemlängtan? Inte precis, även om det ska bli skönt att komma hem, tycker hon.

– Jag fasar lite för svenskars ohövlighet. Här har folk vett att säga ursäkta mig om de råkar stöta emot en eller ska gå förbi i snabbköpsgången. Hemma i Stockholm får man bara en sur blick, om ens det.

– Servicenivån är hög här, vilket jag kommer att sakna. Men jag kommer inte att sakna många amerikaners värderingar. Det finns, som bekant, en värdekonserveratism som ofta gör mig mörkrädd. Och då är ändå New York ganska liberal. Fj